

Dr hab. prof. GSW Milenium Armin Mikos von Rohrscheidt – wykładowca akademicki, badacz szlaków kulturowych, autor koncepcji przebudowy oraz członek Rady Programowo-Naukowej ds. Szlaku Piastowskiego. Urodził się w 1966 roku. Pochodzi z Wrocławia. Absolwent polskich i europejskich uniwersytetów. Doktor habilitowany nauk o zarządzaniu, doktor filozofii, teologii oraz nauk o kulturze. Specjalizuje się w badaniach z zakresu zarządzania turystyką kulturową, turystyką dziedzictwa, miejską i militarną, a także interpretacją historii oraz dziedzictwa w turystyce. Autor pierwszej polskiej monografii poświęconej turystyce kulturowej. W roku 2014 wydał również pierwszy w Polsce podręcznik przewodnictwa miejskiego. Autor blisko 100 innych publikacji. Jak sam przyznaje, jednym z jego największych osiągnięć jest założenie w 2008 roku i prowadzenie jako redaktor naczelny naukowego czasopisma „Turystyka Kulturowa”, gdzie opublikowano blisko 500 tekstów naukowych, w tym ponad 100 raportów badawczych. Od 2004 roku organizuje wyprawy kulturowe po Europie Środkowej, prowadzi szkolenia pilotów wycieczek, przewodników turystycznych oraz partnerów pakietów turystycznych. Od 1999 roku związany z Gnieznem, najpierw jako wykładowca Kolegium Języków Obcych UAM, a od 2006 roku - wykładowca i profesor Gnieźnieńskiej Szkoły Wyższej Milenium, gdzie współtworzył specjalizację „turystyka kulturowa” na Wydziale Nauk o Kulturze. Wypromował niemal stu magistrów i licencjatów. W 2008 roku opublikował opracowanie potencjału turystyczno-kulturowego powiatu gnieźnieńskiego. W roku 2009 przeprowadził analizę potencjału ówczesnego Szlaku Piastowskiego. Inicjator zorganizowania w Gnieźnie ogólnopolskiej konferencji naukowej na temat turystyki kulturowej, która odbyła się w kwietniu 2009 roku. Podczas konferencji powołano do życia „Forum Ekspertów Turystyki Kulturowej”, znane powszechnie jako „Forum Gnieźnieńskie”, które nieprzerwanie funkcjonuje przy czasopiśmie naukowym „Turystyka Kulturowa”. Członek, powołanej w roku 2011 przez marszałków województw wielkopolskiego i kujawsko-pomorskiego, Rady Programowo-Naukowej ds. Szlaku Piastowskiego. Z ramienia Rady w 2013 roku opracował nową koncepcję organizacji i funkcjonowania Szlaku Piastowskiego. Jego książka „Szlak Piastowski w przebudowie. Struktura, zarządzanie, oferta turystyczno-kulturowa” stanowi podręcznik dla trwającej przebudowy Szlaku i podstawę koncepcji jego zarządzania. Autor zaktualizowanej „Strategii rozwoju turystyki w Powiecie Gnieźnieńskim” oraz redaktor przewodnika tematycznego dla turystów „13 pomysłów na Gniezno i okolice”, wyróżnionego w 2017 roku ogólnopolską Nagrodą Magellana. Od 2018 roku konsultant naukowy Kłastera Turystycznego „Szlak Piastowski w Wielkopolsce”, którego członkiem założycielem i liderem jest Powiat Gnieźnieński. W 2016 roku otrzymał odznakę honorową Marszałka Województwa Wielkopolskiego za zasługi dla województwa wielkopolskiego.

Lek. med. Marian Fluder – jeden z najbardziej znanych, cenionych i budzących zaufanie lekarzy w Gnieźnie. Urodził się 1 lutego 1946 roku w Odolanowie. Po ukończeniu szkoły podstawowej zamieszkał z rodzicami w niedalekim Ostrowie Wielkopolskim, gdzie ukończył Liceum Męskie. W 1964 roku rozpoczął studia na Akademii Medycznej w Poznaniu. W czerwcu 1970 roku otrzymał dyplom lekarza. Trzy miesiące później zawodowo związał się z Gnieznem. Po odbyciu obowiązkowego stażu, w maju 1972 roku rozpoczął służbę w Jednostce Wojskowej w Powidzu, gdzie praktykował jako lekarz w pułku i lekarz dla rodzin kadry wojskowej. Podejmował również nocne dyżury w pogotowiu ratunkowym w Gnieźnie. Pracował ponadto w poradni sportowej. W maju 1974 roku został awansowany do stopnia porucznika oraz odznaczony medalem za zasługi dla obronności kraju. W latach 1974 - 1993 pracował między innymi w gnieźnieńskim szpitalu i przychodni przy ul. Staszica, a także w ambulatorium aresztu śledczego przy ul. Franciszkańskiej. Od 1993 roku prowadził prywatną praktykę w Gnieźnie. Specjalista chirurgii ogólnej pierwszego stopnia, pediatrii i medycyny sportowej drugiego stopnia. Wielokrotnie nagradzany, zawsze otwarty na pomoc drugiemu człowiekowi. Stale podnosił kwalifikacje i poszerzał swoją wiedzę, aby wciąż w pełni służyć swoim pacjentom. Jak sam przyznawał największy wpływ na kształtowanie jego charakteru mieli ludzie: rodzice, którzy nauczyli go wytrwałości i uczciwości, pacjenci, którzy uczyli go życia oraz żona Zofia, dzięki której zawsze miał wszystko, czego potrzebował. Zmarł 12 marca 2024 roku.